

Arrest

nr. 132 258 van 28 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 1 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 maart 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 april 2014 met referentnummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 augustus 2014.

Gelet op de beschikking van 17 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris van 5 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 maart 2014.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur.

2.2 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van voornoemd artikel 9bis, van de “materiële motiveringsplicht in bestuurshandelingen” en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

In de mate dat de verzoekende partij de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur aanvoert, zonder specifieke beginselen in te roepen, dient erop gewezen te worden dat zij zulke schending niet ontvankelijk kan inroepen.

Aangaande voormeld artikel 9bis en de materiële motiveringsplicht dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij stelt dat de omstandigheid dat zij leerling is in het laatste jaar algemeen secundair onderwijs wel degelijk als buitengewoon in de zin van de wet moet worden beschouwd en dat haar de reële kans moet geboden worden haar opleiding af te maken en haar diploma middelbaar onderwijs te behalen. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt ingegaan op het als buitengewone omstandigheid naar voren gebrachte element aangaande de scholing van de verzoekende partij en dat uitdrukkelijk uiteengezet wordt waarom dit niet als buitengewone omstandigheid aanvaard wordt. Dat de verzoekende partij het hiermee niet eens is, volstaat niet om tot de gegrondheid van het middel te besluiten. Daar waar de verzoekende partij met haar kritiek blijkt geeft van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, dient bovendien erop gewezen te worden dat het onderzoek van deze andere beoordeling te dezen de Raad uitnodigt tot een opportuiniteitsonderzoek, hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort. Ten slotte kan er nog op gewezen worden dat de verzoekende partij geen belang meer heeft bij haar grief, daar het schooljaar ondertussen voorbij is en de verzoekende partij, die op het moment van het indienen van de aanvraag op 4 juni 2013 in het voorlaatste jaar en op het moment van het indienen van het verzoekschrift op 1 april 2014 in het laatste jaar zat, haar schooljaar heeft kunnen afmaken.

Op de overige onderdelen van de motivering van de bestreden beslissing gaat de verzoekende partij in het geheel niet in.

Een schending van de door de verzoekende partij aangehaalde bepalingen en beginselen wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel lijkt, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.”

2.3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij

deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. Op 22 augustus 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 7 oktober 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 30 juni 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“VzP stelt dat de bestreden beslissing op 5 maart 2014 werd gegeven in combinatie met een weigering van verblijf. Zij is een leerling in het laatste jaar algemeen secundair onderwijs en zou de kans moeten gekregen hebben om haar schooljaar te beëindigen en haar diploma te behalen. Dit zijn buitengewone omstandigheden die maken dat minstens een tijdelijk verblijf had moeten worden toegekend.”

Voor zover de verzoekende partij op 22 augustus 2014 heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting volhardt in het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift en dit middel gedeeltelijk herhaalt en zodoende geen opmerkingen plaatst omtrent de beschikking van 22 augustus 2014, laat de Raad gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET